

RVP ZV neuvádí, jakou formu by měl mít konkrétní předmět vyučovaný ve školách, jaký by měl mít název či ve kterém ročníku by měl být vyučován⁵. Tyto náležitosti jsou v kompetencích škol, jež v souladu s RVP ZV tvoří konkrétní školní vzdělávací program, podle nějž probíhá výuka. Je třeba dodat, že vzhledem k nízké povinné časové dotaci se značná část škol uchyluje k posílení výuky ICT s využitím tzv. disponibilní časové dotace, příp. zařazením povinně volitelných předmětů s touto tematikou.

Vzdělávací oblast Informační a komunikační technologie je v RVP ZV charakterizována nejen jako prostředek k dosažení základní úrovně informační gramotnosti, ale její aplikace je zároveň považována za integrální součást všech ostatních vzdělávacích oblastí. Ostatní vzdělávací oblasti nicméně reflektují oblast Informačních a komunikačních technologií jen ve velmi omezené míře – explicitně je zařazena pouze v rámci vzdělávací oblasti Člověk a svět práce, kde využití digitálních technologií tvoří jeden z osmi tematických okruhů, které mohou školy realizovat na úrovni druhého stupně základního vzdělávání. Nejen tato absence v ostatních vzdělávacích oblastech, ale také nízká hodinová dotace povinné výuky ICT se stala častým zdrojem kritiky odborné veřejnosti, která dlouhodobě usiluje o posílení postavení oblasti ICT v rámci RVP ZV.

Navzdory velmi rychlému vývoji v oblasti počítačových a informačních technologií, které ve stále větší míře ovlivňují každodenní život ve škole i mimo ni, zůstává skutečností, že vzdělávací oblast ICT nebyla v rámci RVP ZV od doby svého vzniku v roce 2004 ani jednou revidována. Vzdělávací obsah a očekávané výstupy definované v RVP ZV jsou v současné době odbornou veřejností považovány za zastaralé a z hlediska aktuální potřeby rozvoje počítačové a informační gramotnosti žáků a integrace ICT do vzdělávacího procesu za nedostačující. Tento stav se mimo jiné negativně odráží na přípravě nových, navazujících evaluačních/kurikulárních dokumentů, které v důsledku potřeby kompatibility s RVP nemohou reflektovat aktuální potřeby a výzvy v této oblasti. Patří k nim např. tzv. standardy pro základní vzdělávání, které upřesňují očekávané výstupy definované v rámci RVP ZV na konci 5. a 9. ročníku⁶.

Národní strategické dokumenty

Vedle výše uvedených kurikulárních dokumentů byla v minulosti oblast ICT zpracována na národní úrovni také v některých dalších strategických dokumentech, nicméně je třeba říci, že systematická podpora využívání ICT ve vzdělávání nemá v České republice dlouhou tradici. První dlouhodobou vládní koncepcí rozvoje ICT v České republice byla tzv. státní informační politika ve vzdělávání (SIPVZ)⁷. Ta byla realizována v letech 2000 až 2006 Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a zaměřovala se (zpočátku ne zcela efektivně) na eliminaci nedostatečného vybavení škol technologiemi, včetně připojení k internetu, a na vzdělávání pedagogů v oblasti integrace ICT do výuky. Po skončení tohoto období se však musela řada škol potýkat s obtížemi, které sebou přinesla potřeba technologie nabyté v rámci SIPVZ udržovat a postupně obnovovat, neboť další systémová opatření k podpoře vybavenosti škol technologiemi na státní úrovni nebyla naplněna.

Zásadní iniciativy, které v následujících letech ovlivnily podmínky pro integrování ICT do škol v České republice, vyplynuly z přijetí dotačního Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, který v letech 2007 až 2013 umožnil rozsáhlé čerpání finančních prostředků z Evropského sociálního fondu. K těmto iniciativám patří například realizace projektu *Zlepšení podmínek pro vzdělávání*

5 Při ověřování úrovně ICT gramotnosti žáků 8. ročníku tedy mohlo dojít k situaci, kdy někteří testovaní žáci neabsolvovali výuku ICT obsaženou v RVP ZV (na druhém stupni může výuka ICT probíhat až v 9. ročníku).

6 Standardy pro vzdělávací oblast Informační a komunikační technologie byly vytvořeny, nicméně do aktuální verze RVP ZV platné od září 2013 nebyly zařazeny.

7 Formálně byla ukotvena v těchto dokumentech: *Státní informační politika* (1999), *Koncepce státní informační politiky ve vzdělávání* (2000) a *Státní informační a komunikační politika* (2004)